

การวิเคราะห์ผลกระทบในการออกกฎหมายของ
ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....

การวิเคราะห์ผลกระทบในการออกกฎหมายของ ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....

กรมทรัพยากรน้ำ ได้ดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... โดยได้ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ ดังนี้ คือ

๑. จัดทำหลักเกณฑ์การตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ และเผยแพร่เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

๒. จัดทำการเผยแพร่ เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งประกอบด้วย

๒.๑ หลักเกณฑ์การตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....

๒.๒ ภาพรวมของร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....

๒.๓ ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... พร้อมสรุปสาระสำคัญ

๓. การเผยแพร่ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ กรมทรัพยากรน้ำได้ดำเนินการ เผยแพร่การรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... บนเว็บไซต์ของกรมทรัพยากรน้ำ ระหว่างวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ รวมระยะเวลาทั้งสิ้น ๗๐ วัน มีผู้ทำแบบสอบถาม ๓,๒๓๗ คน โดยแบ่งหัวข้อคำถาม เป็น ๓ ข้อ คือ

๑. คำถามที่ ๑ ท่านทราบเกี่ยวกับ (ร่าง) พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... หรือไม่

คำตอบที่ ๑ : ทราบ จำนวนผู้ตอบ : ๓,๑๘๐ คน (๙๘.๒๔%)

คำตอบที่ ๒ : ไม่ทราบ จำนวนผู้ตอบ : ๕๖ คน (๑.๗๓%)

๒. คำถามที่ ๒ ขอเชิญร่วมแสดงความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....

มีผู้ให้คำตอบ ๔๑๔ ความคิดเห็น

- ความเห็นสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... จำนวน : ๓๕๐ คน (๘๔.๕๔ %)

- ไม่เห็นด้วย จำนวน : ๑ คน (๐.๒๔%)

- ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน : ๑๔ คน (๓.๓๘ %)

- มีความเห็นด้านอื่นๆเพิ่มเติม จำนวน : ๔๙ คน (๑๑.๘๔%)

๓. คำถามที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... มีความเป็นเอกภาพ โดยมีการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำที่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และสมควรสนับสนุนให้ตราเป็นกฎหมาย ท่านเห็นด้วยหรือไม่

คำตอบที่ ๑ : เห็นด้วย จำนวนผู้ตอบ : ๓,๑๖๙ คน (๙๘.๔๘%)

คำตอบที่ ๒ : ไม่เห็นด้วย จำนวนผู้ตอบ : ๔๙ คน (๑.๕๒%)

การวิเคราะห์ผลกระทบในการออกกฎหมายของร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... ตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มีดังนี้ คือ

๑. ผลกระทบในเรื่อง “คน”

(ร่าง) พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... ได้กำหนดในเรื่องคน คือ

หมวด ๓ มาตรา ๙ - มาตรา ๓๗ ได้กำหนดเรื่ององค์การบริหารจัดการน้ำเป็น ๓ ระดับ

๑. คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (กนช.) – องค์กรนโยบายระดับชาติ
๒. คณะกรรมการลุ่มน้ำ – องค์กรระดับลุ่มน้ำ
๓. องค์กรผู้ใช้น้ำ – ประชาชน

มาตรา ๒๓ ได้กำหนดให้กรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของ กนช.

มาตรา ๒๖ เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๔ แล้ว ให้มีคณะกรรมการลุ่มน้ำประจำลุ่มน้ำ ประกอบด้วย กรรมการลุ่มน้ำโดยตำแหน่ง กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำในเขตลุ่มน้ำ กรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ

มาตรา ๓๗ องค์กรผู้ใช้น้ำ บุคคลซึ่งใช้น้ำในบริเวณใกล้เคียงกันและอยู่ในเขตลุ่มน้ำเดียวกันมีสิทธิรวมตัวกันจดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำเพื่อประโยชน์ร่วมกันเกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในหมู่สมาชิกขององค์กรผู้ใช้น้ำ

ดังนั้น ในเรื่องเกี่ยวกับ “คน” ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. จึงมีคนพร้อมทำงานเมื่อร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... ได้รับการตราเป็นกฎหมายแล้ว

๒. ผลกระทบในเรื่องงบประมาณ

ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... เป็นกฎหมายในการบูรณาการการบริหารจัดการน้ำของประเทศ ซึ่งมีหลายหน่วยงานดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของกฎหมายหลายฉบับ และมีงบประมาณของแต่ละหน่วยงานดำเนินการไว้อยู่แล้ว ซึ่งหากมีปัญหาใดๆเกิดขึ้นเกี่ยวกับเรื่องงบประมาณก็สามารถที่จะดำเนินการเสนอเรื่องเพื่อพิจารณามายัง กนช. ในการขอรับจัดสรรงบประมาณเป็นการเร่งด่วนตามนโยบายเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำได้ ตามมาตรา ๑๗ ซึ่งเป็นหน้าที่ของ กนช. ที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำโดยทั่วไป

“มาตรา ๑๗ กนช. มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำโดยทั่วไป รวมทั้งให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๒) เสนอแนะและประสานแผนงานหรือโครงการต่างๆ ของหน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายและแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม และนโยบายตาม (๑) เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำงบประมาณแผ่นดิน”

๓. ผลกระทบต่อกฎหมายอื่นๆ

ปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกปีและเกิดขึ้นในหลายพื้นที่ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการขาดแคลนน้ำ การแย่งชิงน้ำ ปัญหากล้วยแล้ง ปัญหาน้ำท่วม มลพิษทางน้ำ การดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้กระทำโดยหลายหน่วยงานตามอำนาจหน้าที่ซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายหลายฉบับ ทำให้การดำเนินงานแก้ไขปัญหาดังกล่าวเป็นเอกภาพ อีกทั้งปัญหาการบริหารจัดการน้ำยังทำให้ผู้ที่ไม่มียุทธศาสตร์หรืออยู่ในฐานะที่เสียเปรียบ จึงต้องมีกฎหมายแม่บทเพื่อให้การแก้ไขปัญหาดังกล่าวเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำดำเนินการไปอย่างเป็นระบบและเป็นธรรมบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของประชาชน

(ร่าง) พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ... เป็นร่างกฎหมายที่ตราขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

๑. ให้มีกฎหมายแม่บทสำหรับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ

๒. ให้มีองค์กรบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งในระดับชาติ ระดับลุ่มน้ำและระดับผู้ใช้น้ำ ภายใต้แนวคิดการกระจายอำนาจไปสู่ชุมชนในระดับลุ่มน้ำและมุ่งเน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสงวน บำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรน้ำอย่างแท้จริง

๓. กำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรน้ำที่เป็นธรรมและเหมาะสม โดยแบ่งการใช้น้ำ ออกเป็น ๓ ประเภท ซึ่งการใช้น้ำประเภทที่หนึ่ง ได้แก่ การใช้น้ำเพื่อการดำรงชีพ การอุปโภคบริโภคในครัวเรือน รวมทั้งการใช้น้ำตามจารีตประเพณี ซึ่งเป็นการใช้น้ำของประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศ ไม่ต้องขอ อนุญาต และการใช้น้ำประเภทที่สอง ซึ่งเป็นการใช้น้ำในปริมาณมากเพื่อการอุตสาหกรรมหรือการเกษตรเพื่อ การพาณิชย์ การประปา การท่องเที่ยว และการใช้น้ำประเภทที่สาม ซึ่งเป็นการใช้น้ำในปริมาณมาก อันส่งผล กระทบอย่างกว้างขวาง หรือส่งผลกระทบต่อข้ามลุ่มน้ำ จะต้องขออนุญาตใช้น้ำโดยได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการ ลุ่มน้ำหรือคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ และในการจัดสรรน้ำและการอนุญาตใช้น้ำให้ คำนึงถึงการใช้น้ำประเภทที่หนึ่งและการใช้น้ำเพื่อรักษาระบบนิเวศน์เป็นลำดับแรก

๔. กำหนดให้มีมาตรการป้องกันและบรรเทาภาวะน้ำแล้ง และภาวะน้ำท่วมแบบ บูรณาการ ที่มีประสิทธิภาพ

๕. กำหนดมาตรการการอนุรักษ์ การพัฒนา ตลอดจนการควบคุมและตรวจตรา ทรัพยากร น้ำสาธารณะ

๖. กำหนดความรับผิดชอบทางอาญาและความรับผิดชอบทางแพ่งในกรณีที่ทำให้เกิดความ เสียหายต่อทรัพยากรน้ำ

๗. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

(๗.๑) เกิดความเป็นเอกภาพและมีประสิทธิภาพในการใช้ การพัฒนา การบริหาร จัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำของประเทศ เป็นสาเหตุให้มีการใช้น้ำอย่างประหยัดและเป็นประโยชน์ แก่ประชาชนทั่วไป

(๗.๒) ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และประชาชนทุกคนมีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรน้ำตามหลัก สิทธิมนุษยชนเพราะมีหลักเกณฑ์การจัดสรรน้ำที่เป็นธรรมและเหมาะสม

(๗.๓) มีองค์กรระดับชาติและระดับลุ่มน้ำที่รับผิดชอบด้านทรัพยากรน้ำที่ชัดเจน ประชาชนสามารถติดต่อประสานงานได้โดยตรง รวมทั้งให้มีองค์กรระดับลุ่มน้ำที่รับเรื่องร้องทุกข์ โกล่เกลี่ยและ ชี้ขาด ข้อพิพาทระหว่างผู้ใช้น้ำทำให้ไม่ต้องมีการฟ้องร้องคดีในศาล

(๗.๔) ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายและองค์กรผู้ใช้น้ำเพื่อประโยชน์ร่วมกันเกี่ยวกับการ ใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟูและการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ

มาตรา ๓ ของ (ร่าง) พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... กำหนดว่า

“มาตรา ๓ การใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ ทรัพยากรน้ำ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่มีกฎหมายใดกำหนดเกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ ก็ให้ ดำเนินการไปตามกฎหมายเฉพาะนั้น”

ดังนั้น (ร่าง) พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... จึงมีขอบเขตของกฎหมายที่ไม่มีผลกระทบ หรือมีความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่นๆ ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะที่สามารถดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ไปตาม กฎหมายเฉพาะนั้นๆ

๔. ผลกระทบต่อพันธสัญญาระหว่างประเทศ

ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... ไม่มีผลกระทบที่ขัดกับพันธสัญญาใดๆ เนื่องจากเป็นกฎหมายฉบับใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศและยังไม่เคยทำพันธสัญญาใดๆ กับต่างประเทศ

๕. ผลกระทบต่ออาระประชาชน

ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อวางหลักเกณฑ์และมาตรการในการรับประกันสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนในการเข้าถึงน้ำอย่างเท่าเทียมกัน ตามมาตรา ๗ ของ (ร่าง) พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ....

“มาตรา ๗ ทรัพยากรน้ำสาธารณะเป็นของส่วนรวม บุคคลมีสิทธิใช้หรือเก็บกักน้ำ ได้เท่าที่จำเป็นแก่ประโยชน์ในกิจกรรมหรือในที่ดินของตน โดยไม่เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนหรือเสียหายแก่บุคคลอื่นซึ่งอาจใช้น้ำนั้น ทั้งนี้ เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น”

ดังนั้น (ร่าง) พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... จึงกำหนดให้ทรัพยากรน้ำสาธารณะเป็นของส่วนรวม บุคคลมีสิทธิใช้หรือเก็บกักน้ำได้เท่าที่จำเป็นแก่ประโยชน์ในกิจกรรมหรือในที่ดินของตน โดยไม่เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนหรือเสียหายแก่บุคคลอื่นที่อาจใช้น้ำนั้นเป็นการวางกรอบเรื่องการใช้ว่ามีไว้ใช้เพื่อประโยชน์ร่วมกัน ประชาชนสามารถเข้าถึงน้ำได้อย่างเท่าเทียมกันตามหลักสิทธิมนุษยชน ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... จึงไม่สร้างภาระให้ประชาชนเพิ่มเติมอีก

๖. ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... หมวด ๔ การจัดสรรน้ำตามมาตรา ๓๙- ๕๓ เป็นเรื่องการแยกประเภทการใช้น้ำโดยคำนึงถึงลักษณะการใช้น้ำ ซึ่งน้ำมีไว้เพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกันและการเก็บค่าใช้น้ำเป็นมาตรการหนึ่งในการบริหารจัดการน้ำที่จะควบคุมการใช้น้ำซึ่งมีอยู่อย่างจำกัดให้ประชาชนประหยัดการใช้น้ำ และตระหนักถึงความสำคัญของน้ำ เพื่อให้มีน้ำใช้อย่างเพียงพอทั่วถึงกัน ดังนั้น บุคคลที่ใช้น้ำมากกว่าคนอื่นจึงต้องจ่ายค่าใช้น้ำคืนให้กับแผ่นดินตามลักษณะการใช้น้ำประเภทที่สองเพื่อการผลิตเชิงพาณิชย์ และการใช้น้ำประเภทที่สามเพื่อการพาณิชย์ขนาดใหญ่เท่านั้น ซึ่งจะเป็นการควบคุมการใช้น้ำที่มีประสิทธิภาพและเป็นการจ่ายมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากการใช้น้ำมากกว่าผู้อื่น ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... จึงมีผลกระทบในเชิงบวกที่จะทำให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของน้ำ มีการประหยัดการใช้น้ำเพื่อให้มีน้ำอุปโภคบริโภคที่เพียงพออย่างทั่วถึง

๗. ผลกระทบทางสังคม

ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... หมวด ๓ ส่วนที่ ๓ องค์กรผู้ใช้น้ำตามมาตรา ๓๗

“มาตรา ๓๗ บุคคลซึ่งใช้น้ำในบริเวณใกล้เคียงกันและอยู่ในเขตลุ่มน้ำเดียวกันมีสิทธิรวมตัวกันจัดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำเพื่อประโยชน์ร่วมกันเกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟูและการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในหมู่สมาชิกขององค์กรผู้ใช้น้ำ

วัตถุประสงค์ อำนาจหน้าที่ และการดำเนินงานขององค์กรผู้ใช้น้ำ รวมทั้งหลักเกณฑ์ขั้นตอนและวิธีการก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

ดังนั้น (ร่าง) พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... ตามมาตรา ๓๗ จึงเป็นการรวมตัวของประชาชนที่ใช้น้ำในบริเวณเดียวกันและอยู่ในเขตลุ่มน้ำเดียวกัน มีสิทธิรวมตัวกันเป็นองค์กรผู้ใช้น้ำซึ่งเป็นผลกระทบสังคมในเชิงบวกในเรื่องของสิทธิชุมชนที่จะมีส่วนร่วมและเพื่อประโยชน์ร่วมกันเกี่ยวกับการใช้

การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในหมู่สมาชิกขององค์กร
ผู้ใช้น้ำในแต่ละลุ่มน้ำนั้นๆ

๔ ผลกระทบทางการเมืองและการปกครอง

(ร่าง) พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... ตามมาตรา ๒๖ – มาตรา ๓๖ ได้กำหนดให้มี
คณะกรรมการลุ่มน้ำประจำลุ่มน้ำ ซึ่งประกอบด้วย

(๑) กรรมการลุ่มน้ำโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัดในเขตลุ่มน้ำนั้น ผู้แทนกรม
ชลประทาน ผู้แทนกรมประมง ผู้แทนกรมเจ้าท่า ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ผู้แทนกรมทรัพยากรน้ำบาดาล
ผู้แทนกรมป่าไม้ ผู้แทนกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ผู้แทนกรมที่ดิน ผู้แทนกรมป้องกันและ
บรรเทาสาธารณภัย และผู้แทนกรมโรงงาน

(๒) กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นผู้บริหารองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นในเขตลุ่มน้ำนั้น จังหวัดละหนึ่งคน

(๓) กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำในเขตลุ่มน้ำนั้นที่มาจากภาคเกษตรกรรม
ภาคอุตสาหกรรม และภาคพาณิชย์กรรม ภาคละสามคน

(๔) กรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ จำนวนสาม
คน

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดตาม (๑) เลือกกันเองเพื่อเป็นประธานกรรมการลุ่มน้ำ และให้
คณะกรรมการลุ่มน้ำเลือกกรรมการลุ่มน้ำอีกสองคนเป็นรองประธานกรรมการลุ่มน้ำ

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรน้ำภาคในเขตลุ่มน้ำนั้นเป็นกรรมการลุ่มน้ำและเลขานุการ
และให้ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรน้ำภาคแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานทรัพยากรน้ำภาคอีกไม่เกินสอง
คนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... จึงมีผลกระทบทางการเมืองและการปกครองใน
เชิงบวกเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการลุ่มน้ำสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงต้อง
กำหนดให้มีผู้ว่าราชการจังหวัดในเขตลุ่มน้ำเป็นประธานกรรมการลุ่มน้ำ เพื่อประสานการดำเนินงานระหว่าง
หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรผู้ใช้น้ำ ประชาชนใน
แต่ละลุ่มน้ำ เพื่อประโยชน์ร่วมกันในการบริหารจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรน้ำ
รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการลุ่มน้ำ ในการจัดทำแผนแม่บทและการจัดทำแผนป้องกันและแก้ไข
ปัญหาน้ำท่วมและน้ำแล้ง การควบคุมการใช้น้ำ การจัดสรรน้ำ การไกล่เกลี่ยและชี้ขาดข้อพิพาทในระหว่างผู้ใช้น้ำ
การอนุญาตให้มีการผันน้ำ ซึ่งอำนาจดังกล่าวจะมีการดำเนินงานเพื่อประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
เพื่อให้การบริหารจัดการน้ำของประเทศ ดำเนินไปอย่างเป็นระบบและเป็นธรรมบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วม
ของประชาชน